

ม้าน้อยข้ามแม่น้ำ

ในโรงม้า มีม้าแก่ตัวหนึ่งและลูกม้าตัวหนึ่ง ม้าน้อยเดินตามแม่ตลอด ไม่เคยจากไปแม้ก้าวเดียว

อยู่มาวันหนึ่ง แม่ม้าเรียกลูกม้าเข้าใกล้ ๆ แล้วพูดว่า “ลูก เจ้าโตแล้วนะสามารถช่วยแม่ทำงานได้แล้ว วันนี้เจ้าเอาธัญญาหารกระสอบนี้ไปส่งที่หมู่บ้านฝั่งตรงข้ามนี้ที”

ลูกม้าตอบรับอย่างดีใจมาก มันแบกธัญญาหารมาถึงริมแม่น้ำอย่างรวดเร็วราวกับบิน แต่ที่แม่น้ำไม่มีสะพาน ต้องลุยน้ำไปด้วยตัวเอง แต่ก็ไม่รู้ว่าน้ำลึกเท่าไร เมื่อลูกม้าที่กำลังลี้ใจโง่หัวขึ้นมา มองเห็นลุงวู้ที่กำลังกินหญ้าใกล้ ๆ ลูกม้ารีบวิ่งไปถาม “ลุงวู้ครับ ลุงรู้หรือไม่ว่าแม่น้ำนี้ น้ำลึกหรือไม่?” ลุงวู้ยึดตัวตรงสูงใหญ่ขึ้นมา หัวเราะ “ไม่ลึก ไม่ลึก ถึงเข่าของฉันท่านเอง” ลูกม้าดีใจวิ่งกลับไปที่ริมแม่น้ำเตรียมตัวลุยข้ามไป พอก้าวขาข้างหนึ่ง ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงร้องขึ้น “ม้าน้อย ๆ อย่าลงไป น้ำลึกนะ” ลูกม้าก้มหัวดู ที่แท้เป็นกระรอกตัวเล็ก ๆ กระรอกน้อยกระดกหางอันสวยงาม

ลึมหาดกมล ๆ พูดอย่างจริงจังว่า “เมื่อสองวันก่อนเพื่อนของฉันไม่ระมัดระวัง ตกลงไปในน้ำนี้ น้ำในแม่น้ำหมุนพัดวนพาเขาไป” ลูกม้าฟังแล้วตัดสินใจไม่ได้ ลุงวู้บอกว่าน้ำตื้นกระรอกน้อยกว่าน้ำลึก นี่จะทำอย่างไรดี? กลับไปถามแม่ดีกว่า

แม่ม้าเห็นลูกม้าแต่ไกล มันกำลังแบกธัญญาหารคอตกกลับมา ในใจคิดว่า ลูกต้องประสบความลำบาก จึงออกไปคอยรับลูก ลูกม้าร้องไห้พลางเล่าคำพูดที่ลุงวู้และกระรอกน้อยบอกให้แม่ฟัง แม่ปลอบใจลูกว่า “ไม่เป็นไรลูก เราไปดูด้วยกัน”

ลูกม้าและแม่กลับไปที่ริมแม่น้ำอีกครั้งหนึ่ง ครั้นนี้แม่ให้ลูกม้าทดลองด้วยตัวเองว่าน้ำลึกเท่าไร ลูกม้าทดลองดูอย่างระมัดระวัง ลุยข้ามน้ำไปที่ละก้าว ๆ ลูกม้าเข้าใจแล้วว่าแม่น้ำก็ไม่ได้ตื้นดังที่ลุงวู้พูดหรอก แต่ก็ไม่ลึกลงดังที่กระรอกน้อยบอก ตัวจะต้องทดลองดูเองเท่านั้นจึงจะรู้

ที่มา : <http://www.yimwhan.com/board/show.php?user=thaipony&topic=๑๘๘&Cate=๑>

